

LA CERDANYA

sandra adam

Forats | Aquest darrer hivern, circular per Puigcerdà ha estat una cursa d'obstacles. Hem pogut trobar, en el paviment de les avingudes principals, els carrers i els camins, forats de totes les mides. Forats que començaven petits però que amb la circulació de vehicles cada cop s'anaven fent més grans fins arribar al punt que en alguns casos es van poder veure sots d'una profunditat considerable, o trams on hi havia més d'un esvoranc.

Així doncs, per circular calien els cinc sentits, ja que ensopegar sovint amb aquests clots pot provocar punxades de pneumàtic o malmetre la llanta. El que està clar és que aquest hivern la conducció ha estat atenta per tal d'evitar malmetre el vehicle el màxim possible, així que fent un mateix trajecte cada dia ja havies memoritzat l'alçada de cada forat.

El manteniment dels vials en bon estat és responsabilitat de l'ajuntament. Es pot entendre que per culpa de la potassa o del gel es facin sots, però no es pot entendre que durant dos mesos no s'intervinguí en la reparació del paviment engrunat, que provoca falses maniobres al volant que poden acabar en accident.

Espai Ceretània | El darrer mes de gener es va inaugurar un nou centre cultural a Bolvir on, al voltant del jaciment del Castellot, s'ha construït un espai dedicat a la història de la comarca i una sala polivalent.

L'Espai Ceretània revisa els poblats que van establir-se a Cerdanya però també explica la història del Castellot. Aquest espai és un jaciment arqueològic construït a la primera meitat del segle IV aC, i és un dels pocs poblats ibèrics localitzats actualment al Pirineu. En les restes s'han pogut distingir tres fases: ibèrica, romana d'època republicana i medieval.

Així doncs, se segueix consolidant l'oferta cultural de la nostra comarca, en aquest cas dedicada a l'origen de les poblacions en el nostre territori

>> Espais municipals olotins que disposaran d'energies renovables.

vers el 18.000 aC. A l'exposició permanent, gràcies a la interacció de les noves tecnologies, podem comprendre els diferents moments de la història de Cerdanya. La visita es completa amb el jaciment arqueològic mateix, des d'on hi ha unes vistes immillorables. Ah, a més, tot el recinte està adaptat per a cadires de rodes.

LA GARROTXA

joan sala

Energies renovables | S'està portant a terme a Olot un projecte pioner al país per subministrar calor, fred i electricitat amb energies renovables. Serà un dels primers projectes *District Heating and Cooling Multienergia*, on es combina tecnologia de geotèrmia, fotovoltaica, biomassa i gas natural. L'empresa Gas Natural Fenosa ha invertit prop de 800.000 euros per posar en marxa el projecte, juntament amb l'empresa olotina Wattia, experta en la gestió de sistemes energètics. El fet d'escollir aquesta zona per experimentar-ho és degut a dos factors bàsics: per un costat és una població tecnològicament ja implicada en la sostenibilitat energètica, i per l'altre disposa d'una densa

massa forestal que permet la distribució a quilòmetre zero de biomassa, que pot subministrar la Cooperativa la Fageda. Es vol donar servei inicialment a cinc equipaments municipals, que són l'antic hospital de Sant Jaume –en aquests moments no es té clar el seu futur–, la plaça mercat, les residències geriàtriques Montsacopa i la Caritat i el Museu de la Garrotxa. Però es vol ampliar el radi d'acció a altres equipaments, com la biblioteca Marià Vayreda, i els edificis de la Fundació d'Estudis Superiors i del Departament de Benestar Social. Tot plegat, diuen, faria estalviar l'emissió de moltes tones de CO₂, i estalviar milers d'euros.

Noves carreteres | Les noves vies de comunicació porten força controvèrsies a moltes comarques. Des de l'obertura del túnel de Bracons s'ha ampliat el trànsit d'una manera important, fet que produeix col·lapses constants a les Preses i a la circumval·lació d'Olot. S'han fet diversos projectes, des de fa anys, que proposaven solucions que agradaven a uns i rebutjaven els altres, però la veritat és que no se n'ha aplicat cap. Sense tenir solucionat el problema del traçat de les carreteres per la Vall d'en Bas, ara des de Foment han presentat una proposta d'enllaç de la futura variant d'Olot —que tampoc no està definida— amb l'eix pirinenc. Però

comporta una important afectació del sòl agrícola de la Vall de Bianya, i ha topat frontalment amb veïns, Ajuntament i Unió de Pagesos. És un tema viu a la comarca, ja que afecta molts residents de diverses poblacions.

Un centre cívic en perill | El centre cívic de Riudaura, obra del reconegut equip d'arquitectes RCR, ha portat problemes des de fa anys. L'obra va ser premiada per la crítica i fins nominada als premis Mies van de Rohe d'arquitectura, però no es pot fer servir. A l'hivern, afirmen, hi fa molt de fred, i a l'estiu les planxes metàl·liques de les parets el converteixen en un forn. Sembla que no hi ha baranes a l'escala, el terra és lliscant, el teulat és ple de degoters, les portes no es poden moure de pesants que són, i en conjunt no compleix les normes de seguretat. Les ventades d'aquest passat hivern se'n van emportar la meitat de la teulada, unes planxes de zinc d'uns 150 metres quadrats. Davant les variades i importants aportacions econòmiques que s'han hagut de fer en aquest edifici en reiterades ocasions, els veïns es plantegen si cal injectar-hi més diners o si és millor tirar-lo a terra i fer un centre útil.

EL GIRONÈS

dani vivern

Gironins que destaquen | Ens ha deixat l'artista Torres Monsó, tot ell creativitat plàstica encarnada en homenot de mal classificar i, doncs, no adotzenat. Algunes de les seves escultures són part del paisatge urbà de Girona des de fa molts d'anys. Monsó ha sabut vestir una ciutat d'extracció primmirada i narcisista amb formes i volums trencadors, un punt rebels. Amb el temps han adquirit un esperit amable, acolorit, que ha ajudat a donar calidesa i contrast als nostres espais públics. Que ja convenia.

D'altres personatges del nostre entorn també estan essent notícia, fins i tot a l'altra banda de món. Joel Jaile Casademont ha completat la cursa

d'ultradistància més dura i mítica del planeta: la Yukon Artic Ultra: nou dies i 22 hores de córrer i arrossegar un trineu. En total, 725 quilòmetres en unes condicions climatològiques extremes: entre els 30 i els 40 graus sota zero.

En un entorn molt més proper i càlid, els gironins Edmon Roch i David Verdaguer van ser notícia en els premis Gaudí –la nit dels Oscar en versió nostrada–, a Barcelona. Roch va rebre el premi al millor disseny de producció pel film *El niño*, i Verdaguer va aconseguir el guardó al millor protagonista pel seu paper a *10.000 km*.

A Salt, Josep «Adrià» Puntí, un volàtil i genial compositor i intèrpret musical, ha rebut el nomenament de fill adoptiu de la vila. La seva trajectòria en grups com Umpah-pah o en solitari ha comptat sempre amb seguidors incondicionals, que han apreciat el seu indiscutible domini i originalitat a l'hora de compondre peces que han marcat estil.

I la premsa, fa poc, informava que el matrimoni Narcís-Jordi Aragó i Mercè Huerta ha fet cessió a l'Arxiu Municipal de Girona d'un «llegat preciós» —en paraules de l'alcalde Puigdemont— format per milers de cartes i per obres d'art que fins ara constituïen part del seu patrimoni familiar. Els estudiosos tenen motius de sobres per estar-ne contents.

Entre l'economia i l'especulació | No sabem si ja hi ha brots verds en economia o si el més calent és a l'aigüera. Els que hi entenen —evidentment, no pas economistes de saló, polítics o voltors de borsa, sinó empresaris seriosos— fan de tot i més per tirar endavant: per produir, que és allò que fa funcionar l'economia real. Empreses com la besconina Casademont s'han espavilat per no perdre la seva important exportació a Rússia per culpa del veto de Moscou als productes carnis de fora. I es continua potenciant la «marca Girona» amb iniciatives com la de traslladar la seu de les jornades Catosfera —fins aquest any es feien a Granollers— al nostre Parc Científic. S'hi debaten temes a l'entorn d'Internet, des del punt de vista legal, cultural, empresarial, turístic, lúdic...

Mentrestant, però, els polítics i tecnòcrates d'aquest país s'entesten a impulsar projectes de dubtosa utilitat: a què treu cap fer una nova estació del TAV a tocar l'aeroport, ara que Ryanair n'ha tocat el dos? No havíem quedat que estacions massa properes entre si impedeixen als trens assolir una velocitat de creuer adequada? El cas és anar fent gasto. Això sí, mentre pentinem el gat, els turistes es fan un tip de riure i de badar en veure la curiosa façana «abans i després» en plena plaça de la Independència. Per llogar-hi cadires.

>> *A la plaça de la Independència hi ha una discontinuïtat estètica de difícil interpretació.*

DANI VIVERN